

به خود متوقف می‌شود. وقتی مردم افغانستان فقیر هستند، از راه‌های کشت محصولات دیگر نمی‌توانند هزینه‌های زندگی خود را تأمین کنند، لذا به ناچار به سمت کشت تریاک سوق پیدا می‌کنند. استراتژی اصلی که بایستی در افغانستان اجرایی شود این است که افغانستان به یک کشور صنعتی تبدیل گردد و مردم افغانستان شرایط مناسبی پیدا کنند تا دیگر در این کشور شاهد کشت تریاک نباشیم. مطمئناً در این که هر نوع سرمایه‌گذاری در صنعت و اقتصاد باعث ایجاد امنیت و کاهش تولید مواد مخدر خواهد شد، شکی در آن نیست.

اقتصاد ایران: به نظر شما چطور می‌توان به امنیت پایدار در افغانستان رسید؟
هم دولت افغانستان و هم جامعه بین‌الملل

علاوه بر این که باید نیروی نظامی مقتدری داشته باشند، می‌باید مشارکت مردم محلی افغانستان را هم در تأمین امنیت برانگیزند. شیوه‌های مشارکت‌جویانه و شیوه‌هایی که حس مسئولیت‌پذیری مردم را برای تأمین امنیت برانگیزد، می‌تواند باعث توفیق شود. با قدرت تنها، نمی‌شود امنیت را فراهم کرد. زیرا اساس امنیت در این است که احساس ناامنی به وجود نیاید که متأسفانه این احساس ناامنی هم برای مردم افغانستان و هم برای افراد خارجی وجود دارد و باعث عدم سرمایه‌گذاری می‌شود. بهترین کار در این برهه از زمان این است که از دولت افغانستان حمایت شود و به جای افزایش نیروی آمریکایی، نیروی نظامی افغانی را تقویت کنیم.

اقتصاد ایران: متشکریم. ■

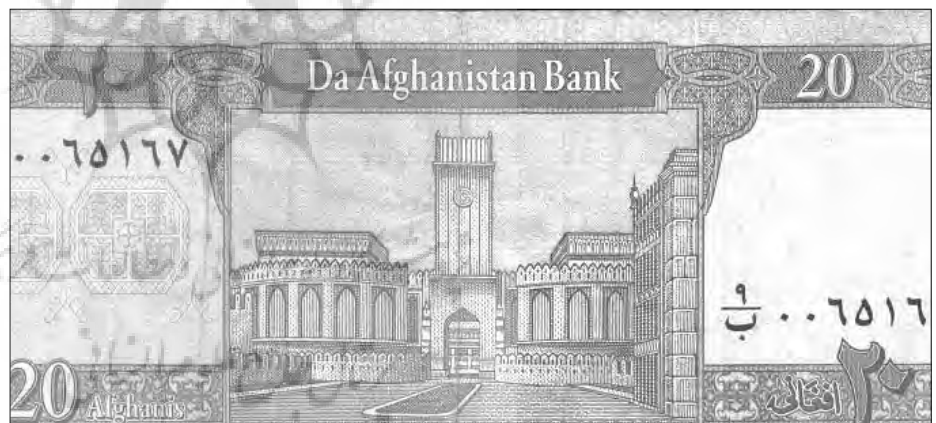
اما جدای از آن که اعمال برخی سیاست‌های پولی "دا افغانستان بانک" سبب شد که در تابستان گذشته، ارزش افغانی در مقابل دلار در حدود ۴۰۰ برابر ارتقا یابد - که به تحلیل کارشناسان واحد تحقیقات «اقتصاد ایران» بیشتر به خاطر وقوع انتخابات، افزایش هزینه‌های مربوط به آن، افزایش تقاضای افغانی و در نتیجه رشد ارزش افغانی بود - عدم ثبات اقتصادی، دست مسؤلان اقتصادی افغانستان را در اتخاذ و اجرای سایر سیاست‌های پولی نظیر بازار باز و نرخ تنزیل مجدد بسته است که علاوه بر مشکلات متعدد موجود، اندک سرمایه‌های کنونی این کشور را نیز فراری می‌دهد.

در حال حاضر برای ثبات بیشتر در افغانستان که بی‌شک به ثبات بیشتر مرزهای شرقی ایران نیز بدل می‌گردد، سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت و حمایت از راه‌اندازی بنگاه‌های تولیدی که به افزایش تقاضای نیروی کار در این کشور می‌انجامد، می‌تواند علاوه بر پدیدآوردن افق اقتصادی روشن، بازار پولی افغانستان را نیز تثبیت نماید، به طوری که با رشد تولید و اشتغال و در نتیجه پرداخت‌های ماهانه و هفتگی به نیروی کار بر مبنای واحد پول افغانی، حجم مبادلات بر اساس افغانی در این کشور بالاتر رفته و ثبات بیشتری در بازار پول و البته اقتصاد افغانستان پدید خواهد آورد. نتایج مثبت این اقدام مشوقی خواهد بود برای سرمایه‌گذاران ایرانی که در تلاش یافتن بازاری جدید و البته با ثبات می‌باشند. ■

سرنوشت نامعلوم پول افغانستان

افغانی به کجا می‌رود؟!

پول افغانی ثبات کافی ندارد. شاید در کوتاه‌مدت مورد استقبال قرار گیرد، اما ثبات دایمی نیازمند سلامت اقتصاد است.

زده - باعث نوسانات شدید افغانی شده و در بسیاری از مواقع تجار و بازرگانان افغانستانی را که از افغانی استفاده نموده‌اند، با ضررها و زیان‌های هنگفتی مواجه ساخته و بر این اساس، سبب شده تا مردم افغانستان به استفاده از اسعار خارجی روی بیاورند. این روزها استفاده از ارزهای پوند و دلار به همراه روپیه پاکستانی در بسیاری از نواحی افغانستان کاملاً مرسوم است. همچنین علاوه بر این ارزها، استفاده از تومان ایرانی در مرزهای غربی افغانستان نیز امری طبیعی به شمار می‌رود.

سیاست‌های دا افغانستان بانک

در ارتباط با این قضیه "دا افغانستان بانک" طی

"در پایان سال ۸۷ تنها ۲۸ درصد مردم افغانستان از افغانی - پول رایج این کشور - استفاده می‌کرده‌اند." این جمله گزارشی است که از سوی بانک مرکزی افغانستان (دا افغانستان بانک) اعلام شده است که نشان از وضعیت اسفبار پول ملی افغانستان دارد. اما نکته جالب آن است که مسؤلان افغانستان، این وضعیت را امیدوارکننده توصیف کرده‌اند، چرا که با تکیه بر آمار قبلی خود، اظهار داشته‌اند که در قیاس با سال گذشته، این رقم ۸ درصد افزایش داشته و مردم افغانستان نسبت به گذشته اعتماد بیشتری به "افغانی" پیدا کرده‌اند. البته مشکل از مردم افغانستان و واحد پولی این کشور نیست، بلکه فقدان امنیت و ثبات سیاسی - که به اقتصاد این کشور صدمات بسیاری